Προσευχή μετανοίας (Όσιος Εφραίμ ο Σύρος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 28 Φεβρουαρίου, 2017

Δέσποτα Κύριε, ο Θεός του ουρανού και της γης, Βασιλιά των αιώνων, ευδόκησε να ανοιχθεί για μένα η πόρτα της **μετάνοιας**, διότι σε ικετεύω με πόνο ψυχής. Δες στοργικά με την πολλή ευσπλαχνία σου, και δέξου τη δέησή μου, και μην αρνηθείς την ικεσία μου, αλλά συγχώρησε εμένα που έπεσα σε πολλά παραπτώματα. Στρέψε το αυτί σου στη δέησή μου, και συγχώρησέ μου όλες τις αμαρτίες που ως άνθρωπος έπραξα, επειδή νικήθηκα από την προαίρεσή μου. Διότι ζητώ ανάπαυση και δεν βρίσκω, επειδή η συνείδησή μου είναι μολυσμένη· αλλά ούτε ειρήνη υπάρχει μέσα μου εξαιτίας του πλήθους των αμαρτιών μου.

Άκουσε, Κύριε, μια καρδιά που κράζει σ’ εσένα με πόνο, και μην προσέξεις στα φαύλα έργα μου, αλλά ρίξε στοργικά το βλέμμα σου στον πόνο της ψυχής μου, και σπεύσε γρήγορα να θεραπεύσεις εμένα που είμαι τραυματισμένος φοβερά, και δος μου καιρό να συνέλθω, σύμφωνα με τη χάρη της φιλανθρωπίας σου, και ελευθέρωσέ με από τα αισχρότατα έργα μου, και μη μου ανταποδώσεις αντάξια με τα έργα που έπραξα, για να μην απολεσθώ εντελώς και στερηθώ από κάθε προθυμία και από κάθε σκέψη να διορθώσω τον εαυτό μου. Πέφτω λοιπόν και γονατίζω στην ευσπλαχνία σου, για να ελεήσεις εμένα που είμαι ριγμένος στη γη από την καταδίκη των έργων μου.

Επανάφερέ με, Δέσποτα, εμένα που κατέχομαι αιχμάλωτος από τις πράξεις μου και σφίγγομαι σαν να είμαι δεμένος με αλυσίδα· διότι μόνο εσύ ξέρεις να ελευθερώνεις εκείνους που είναι δεμένοι, και να θεραπεύεις τα αφανή τραύματα, που μόνο εσύ τα ξέρεις καλά, ως γνώστης των κρυφών. Διότι σε όσα πάθη αμαρτιών υπάρχουν σ’ εμένα, σε όλα σε βρίσκω να είσαι γιατρός εκείνων που είναι άρρωστοι, να είσαι πόρτα εκείνων που κλαίνε έξω, να είσαι λυτρωτής εκείνων που οδηγούνται στην αιχμαλωσία, να συγκρατείς συνεχώς το χέρι σου και να μην αφήνεις να ξεσπάσει η οργή σου, που είναι ετοιμασμένη για τους αμαρτωλούς, αλλά χάρη στην πολλή σου φιλανθρωπία σε βρίσκω να δίνεις σ’ εμάς καιρό να συνέλθουμε· διότι εσύ είσαι ο γρήγορος σε ευσπλαχνία και βραδύς σε τιμωρία. Θέλησε λοιπόν να απλώσεις το χέρι σου σ’ εμένα και να με ανασηκώσεις από το βόρβορο των αμαρτιών μου, εσύ που δεν χαίρεσαι με την απώλεια του ανθρώπου, και δεν αποστρέφεις το πρόσωπο από εκείνον που ατενίζει σ’ εσένα με δάκρυα.

Άκουσε, Κύριε, τη φωνή του δούλου σου που κράζει σ’ εσένα, και φανέρωσε το πρόσωπό σου σ’ εμένα τον σκοτισμένο, και φώτισέ με με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, και χάρισε σ’ εμένα τον αχρείο προθυμία, και μετάτρεψε, Κύριε, το θρήνο

μου σε χαρά, και ξέσχισε το σάκκο του πένθους μου, και ζώσε με ολόγυρα με ευφροσύνη, και ας ανοιχθεί η πόρτα της βασιλείας σου, για να μπω σ' αυτή και να δοξάζω το πανάγιο όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Φιλάνθρωπε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, σε ικετεύω, έχοντας εμπιστοσύνη στην ευσπλαχνία σου, μη με τοποθετήσεις στα αριστερά σου, μαζί με τα ερίφια που σε παρόργισαν, ούτε να μου πεις, «Αλήθεια σου λέω, δεν σε ξέρω», αλλά δος μου, σύμφωνα με την καλοσύνη σου, αδιάκοπο κλάμα, και κατάνυξη, και ταπείνωση στην καρδιά μου, και εξάγνισέ την με το φόβο σου, με τη μετάληψη των ζωοποιών σου αχράντων μυστηρίων, για να γίνει ναός της χάρης σου· διότι, αν και είμαι πάρα πολύ αμαρτωλός και ανάξιος, όμως χτυπώ αδιάκοπα στην πόρτα σου, και αν και είμαι ράθυμος και οκνηρός, και καταφρονώ τη σωτηρία μου, όμως βαδίζω στο δρόμο σου. Σώσε με, χάρη στο έλεός σου, διότι είσαι αγαθός για όλους, Κύριε, και η ευσπλαχνία σου απλώνεται επάνω σε όλα τα έργα σου, και δική σου είναι η δόξα, στους αιώνες. Αμήν.

(Από το βιβλίο: Οσίου Εφραίμ του Σύρου Έργα, τ. ΣΤ', «Προσευχές». Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1998, σελ. 264 και 274)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)